

Posudek vedoucí bakalářské práce Michaely Bobkové

Motívy v povídkách zo zbierky *Oči modrého psa* od Gabriela Garcíu Márqueza

Michaela Bobková si pro bakalářskou práci zvolila světoznámého hispanoamerického autora, Gabriela Garcíu Márqueze, jehož román *Sto roků samoty* i další díla jsou často předmětem studentských prací. Rozhodla se však zaměřit na méně známé povídkové prvotiny z let 1947-55, které byly v knižní podobě vydány až v roce 1974 pod názvem *Ojos de perro azul/Oči modrého psa*.

Autorčin zájem se soustředí na hlavní motivy, které se v povídkách objevují a které následně sleduje i v novele *Kronika ohlášené smrti* (1981), aby se pokusila odpovědět na otázku, zda dané motivy zůstávají u Garcíi Márqueze přítomny i v pozdějším období a pokud ano, zda se objevují v podobné formě.

Práce má tradiční strukturu. V úvodních kapitolách se dozvídáme základní informace o autorovi a následně o povídce v hispanoamerickém kontextu. Všimá si obtížnosti žánr vymezení a oblíbenosti fantastické varianty v moderní hispanoamerické literatuře. Vzhledem k zařazení Garcíi Márqueze k magickému realismu nabízí i stručné pojednání o paralelách rozdílech mezi tímto směrem a fantastickou literaturou: „Nadpřirozené prvky vnikají do reality jako něco znepokojující a cudzorodé, vdáka čomu cítíme náhle narušení nášho bežného vnímania sveta. Naproti tomu magicko-realistická literatúra vychádza zo zakomponovania nadpřirozených javov do každodenného sveta čitateľa tým, že ich vykresľuje ako bežné javy odohrávajúce sa v živote človeka.“ (13) Tyto prvky pak nachází ve zkoumaných povídkových textech.

Jádro práce tvoří kapitoly 4 a 5, v nichž Míša Bobková přistupuje k analýze vybraných motivů v daných dílech. Jako první uvádí prvek snu, který je pro fantastickou a magicko-realistickou literaturu příznačný, autorka ale nezapomíná ani na podstatný vliv surrealismu (který se neprojevuje jen u Garcíi Márqueze, ale třeba i v díle M. A. Asturiase). Sen je navíc úzce spojen s dalším klíčovým motivem: smrtí. Smrt není v povídkách pojednána jen jako konec, ale rovněž jako vstup do jiné roviny existence, do jiného prostoru; a je dokonce únikem, jak M. Bobková dokazuje např. na povídce „La tercera resignación“. Velmi zajímavé jsou i části věnované motivu strachu a přírody. Autorka se opírá o sekundární literaturu, ale rovněž formuluje své vlastní názory a závěry a vše dokládá úryvky z Márquezových povídek. Totožné motivy poté zkoumá v novele *Crónica de una muerte anunciada*. Ukazuje, že García Márquez modifikuje svůj styl, ovšem to, jak nakládá se některými motivy, zůstává stejné.

V diskusi bych se ráda vrátila k motivu snu. Chápe ho autorka u Garcíi Márqueze jako prostor neomezené imaginace nebo je spíš místem určitého úniku?

Text Michaely Bobkové splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Autorka prokazuje schopnost pracovat s odbornou literaturou, a především číst literární texty a hledat v nich i méně viditelné a prvoplánové významy. Píše kultivovaným jazykem, jen pozor na občasné opakování formulací.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Praha, 1. 6. 2021

Mgr. Dora Poláková, Ph. D.